

**Skarga wniesiona w dniu 19 sierpnia 2009 r. —
Producteurs de Légumes de France przeciwko Komisji**

(Sprawa T-328/09)

(2009/C 267/125)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Producteurs de Légumes de France (Paryż, Francja) (przedstawiciel: O. Fachin, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji na podstawie art. 230 akapit czwarty traktatu WE;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich całością kosztów postępowania kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2009) 203 wersja ostateczna z dnia 28 stycznia 2009 r. ⁽¹⁾, w której Komisja uznała za niezgodną ze wspólnym rynkiem pomoc państwa przyznaną przez Republikę Francuską producentom owoców i warzyw w ramach „planów interwencyjnych”, zmierzającą do ułatwienia handlu produktami rolnymi zbieranymi we Francji i nakazała Republice Francuskiej odzyskanie tej pomocy.

W uzasadnieniu swej skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty dotyczące:

- naruszenia zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań, ponieważ okoliczność, że w latach 1992–2002 Komisja mogła wiedzieć o istnieniu planów interwencyjnych, a mimo to nie wszczęła stosownego postępowania, mogła wzbudzić uzasadnione oczekiwania producentów co do prawidłowości planów interwencyjnych;
- błędnego określenia wysokości należności podlegających zwrotowi, jakich zażądano w odniesieniu do roku 2001, co wpłynęło na łączną wysokość podlegających zwrotowi należności, a także przypadających od nich odsetek.

⁽¹⁾ Dz.U. L 127, s. 11 — opublikowanej pod nr 2009/402/WE.

**Skarga wniesiona w dniu 24 sierpnia 2009 r. — Fédération
Internationale des Logis przeciwko OHIM (wypukły
kwadrat koloru brązowego)**

(Sprawa T-329/09)

(2009/C 267/126)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Fédération Internationale des Logis (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokat C. Champagner Katz)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie R 0202/2009-1 i dopuszczenie rejestracji zgłoszonego znaku towarowego;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: znak towarowy przedstawiający wypukły kwadrat koloru brązowego dla towarów i usług z klas 3, 18, 24, 43 i 44 — zgłoszenie nr 6468722

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ szczególne i specyficzne przedstawienie kwadratu o wypukłych bokach koloru brązowego posiada odróżniający charakter w odniesieniu do towarów i usług, dla których dokonane jest zgłoszenie w zakresie, w jakim elementy te nadają znakowi towarowemu oznaczającemu wspomniane towary i usługi szczególny wygląd.

**Skarga wniesiona w dniu 19 sierpnia 2009 r. — RapidEye
przeciwko Komisji**

(Sprawa T-330/09)

(2009/C 267/127)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: RapidEye AG (Brandenburg nad Hawelą, Niemcy) (przedstawiciele: T. Jestaedt, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji zawartej w piśmie z dnia 9 czerwca 2009 r. oznaczonym „Pomoc państwa CP 183/2009 — Niemcy, RapidEye AG (Następcza kontrola MSR 1998 — N 416/2002)” w zakresie, w jakim Komisja uznaje w niej pomoc w kwocie 44 199 321,36 EUR i o intensywności 35 % ekwiwalentu subwencji netto za niedopuszczalną oraz żąda dokonania nowego zgłoszenia w odniesieniu do pomocy, która przekracza 30,22 % intensywności pomocy lub też maksymalną kwotę pomocy w wysokości 37 316 000 EUR;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja w swej decyzji z dnia 2 października 2002 r. C (2002) 3570 wersja ostateczna zatwierdziła pomoc państwa na rzecz RapidEye AG (Pomoc państwa N 416/2002 — Niemcy [Brandenburg], pomoc dla RapidEye AG) udzielanej na podstawie wielosektorowych ram pomocy regionalnej na rzecz dużych projektów inwestycyjnych⁽¹⁾, ustalając w niej jednocześnie intensywność maksymalnej dopuszczalnej pomocy i maksymalną kwotę pomocy (zwanej dalej „decyzją Komisji z dnia 2 października 2002 r.”).

W niniejszym postępowaniu skarżąca kwestionuje pismo Komisji z dnia 9 czerwca 2009 r. D(2009) 569 w sprawie pomocy państwa CP 183/2009 — Niemcy, RapidEye AG (Następcza kontrola MSR 1998 — N 416/2002). W piśmie tym Komisja w szczególności zażądała od niemieckich władz krajowych respektowania zatwierdzonych w decyzji Komisji z dnia 2 października 2002 r.) intensywności maksymalnej dopuszczalnej pomocy i maksymalnej kwoty pomocy oraz potwierdzenia, że beneficjent pomocy zwrócił tą jej kwotę, która przekracza zatwierdzone wartości maksymalne.

Skargę swą RapidEye AG opiera na pięciu zarzutach.

Po pierwsze podnosi ona, że naruszone zostały art. 87 WE i art. 88 WE oraz art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 659/1999⁽²⁾, ponieważ w jej opinii decyzja Komisji z dnia 2 października 2002 r. obejmuje pomoc o intensywności 35 %.

Następnie skarżąca podnosi, że pozwana nadużyła władzy, wymagając, wbrew swej decyzji z dnia 2 października 2002 r., do zatwierdzenia pomocy o intensywności 35 % nowego zgłoszenia.

Po trzecie skarżąca twierdzi, iż naruszona została zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań, ponieważ skarżąca poczyniła inwestycje spodziewając się, że zostanie jej przyznana pomoc o intensywności 35 %.

Tytułem ewentualnym skarżąca twierdzi, iż naruszony został art. 88 ust. 3 WE. Skarżąca podnosi w związku z tym, że nawet jeśli decyzję Komisji z dnia 2 października 2002 r. należy rozumieć w taki sposób, że dopuszcza ona jedynie intensywność

maksymalnej dopuszczalnej pomocy na poziomie 30,22 %, to przy zwiększeniu tej intensywności do 35 % chodzi jedynie o jej nieznaczną zmianę, która nie wymaga dokonywania ponownego zgłoszenia.

Także tytułem ewentualnym skarżąca podnosi naruszenie art. 3 rozporządzenia (WE) nr 800/2008⁽³⁾. Zarzuca ona w tym względzie Komisji, że nalega ona na dokonanie nowego zgłoszenia w przypadku zwiększenia maksymalnej dopuszczalnej intensywności do 35 % nie sprawdzając, czy ta pomoc nie jest objęta wyłączeniem na podstawie art. 3 rozporządzenia nr 800/2008.

⁽¹⁾ Dz. U. 1998, C 107, s. 7.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. [88] WE (Dz. U. L 83, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 traktatu (rozporządzenie w sprawie wyłączeń blokowych) (Dz. U. L 214, s. 3).

Skarga wniesiona w dniu 25 sierpnia 2009 r. — Novartis przeciwko OHIM — Sanochemia Pharmazeutika (TOLPOSAN)

(Sprawa T-331/09)

(2009/C 267/128)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Novartis AG (Bazylea, Schwyjcaria) (przedstawiciel: adwokat N. Hebeis)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Sanochemia Pharmazeutika AG

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej z dnia 18 czerwca 2009 r. w sprawie R 1601/2007-1;

— obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Sanochemia Pharmazeutika AG

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „TOLPOSAN” dla towarów z klasy 5 (zgłoszenie nr 4 134 383)

Właściciel znaku lub oznaczenia,